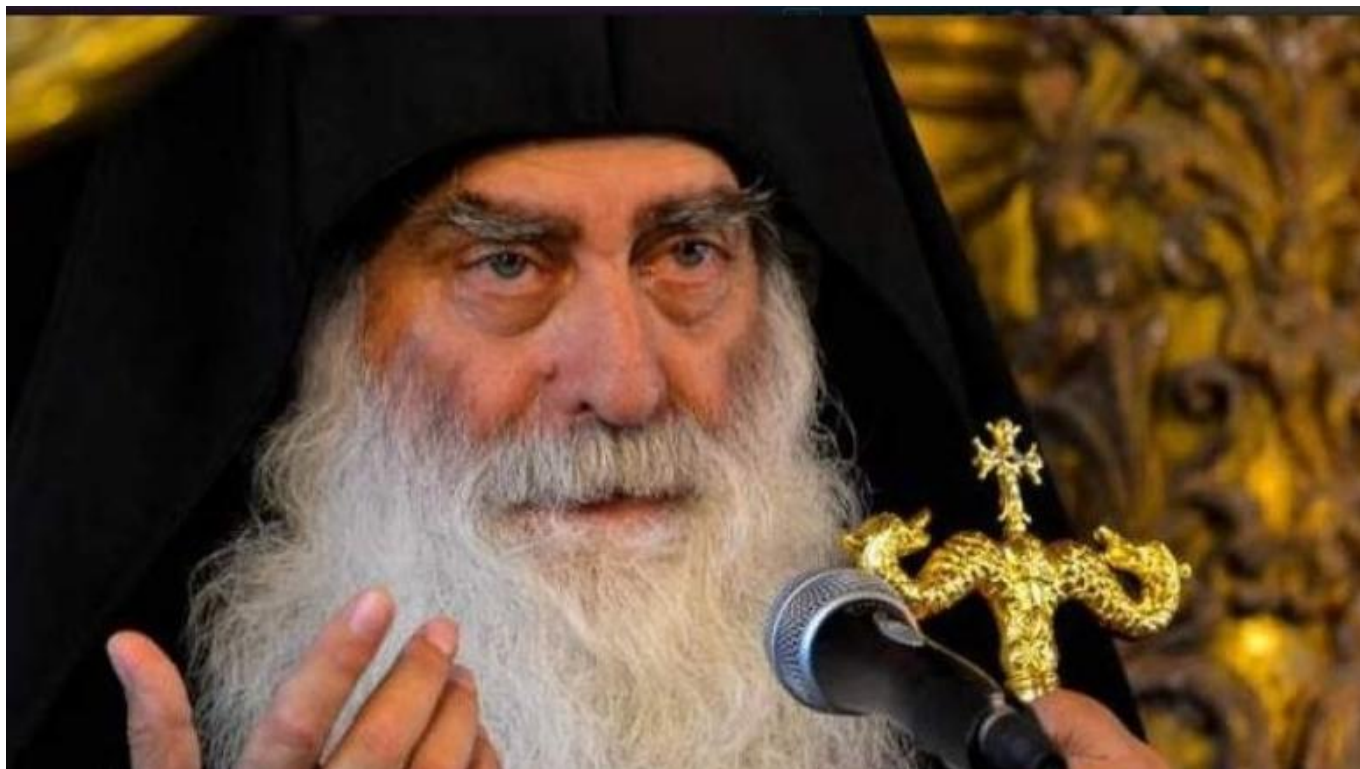

Αποχαιρετώντας τον συμφοιτητή Επίσκοπο: “Ο Σισανίου και Σιατίστης Πάυλος”

[Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Σισανίου και Σιατίστης](#)

Η είδηση της αιφνίδιας κοίμησης του Μητροπολίτου Σισανίου και Σιατίστης Παύλου έπεσε ως κεραυνός εν αιθρία.

Πριν λίγες ημέρες είχα συμμετάσχει στη Θ. λειτουργία και άκουσα την ομιλία του στο παρεκκλήσιο του Αγ. Σεραφείμ του Σάρωφ στη Σιάτιστα. Λόγος μεστός πνευματικών μηνυμάτων, όπως πάντα, ταπεινός, χωρίς ρητορικές κορώνες. Μιλούσε στην καρδιά. Τον είδα και ιδιαίτερα στο γραφείο του ναού του Αγ. Νικολάου. Τίποτε δεν πρόδιδε κάποιο σοβαρό πρόβλημα υγείας. Και ξαφνικά πληροφορείσαι ότι εγκατέλειψε απροσδόκητα τα γήινα. Διπλή η λύπη: μια που χάνεις αγαπημένο συμφοιτητή και δεύτερη που νιώθεις να πλησιάζει και ο δικός σου θάνατος.

Με τον Γιώργο Ιωάννου (αυτό ήταν το λαϊκό του όνομα) υπήρξαμε συμφοιτητές στη Θεολογική Σχολή Αθηνών. Εγώ απόφοιτος κλασσικού τμήματος Λυκείου, εκείνος πρακτικού. Δεν είχε διδαχθεί καθόλου λατινικά. Παρά ταύτα πέρασε μεταξύ των πρώτων στη Θεολογική. Σοβαρός και σεμνός φοιτητής υπό την πνευματική καθοδήγηση του εσχάτως αγιοκαταταγέντος αγίου Ιακώβου Τσαλίκη.

Στις συζητήσεις μας δεν ομογνωμούσαμε πάντοτε. Σεβόταν όμως ο καθένας τη γνώμη του άλλου.

Μετά τις θεολογικές μας σπουδές και την αναχώρησή μου για μεταπτυχιακές στη Γερμανία χάθηκαν τα ίχνη μας. Εγώ ακολούθησα τον έγγαμο βίο, εκείνος τον βίο της πλήρους αφιέρωσης στην Εκκλησία. Την υπηρέτησε από διάφορες θέσεις, εφημερίου, ιεροκήρυκα, υπεύθυνου νεότητας, συνοδικού γραμματέα. Σε όλες τις θέσεις είχε δώσει πλήρως και ανιδιοτελώς τον εαυτό του. Δική του πρόταση ήταν να δίνεται από τον εκκλησιαστικό κορβανά σε κάθε τρίτο ορθόδοξο παιδί που θα γεννιόταν στους νομούς της Θράκης, επίδομα, για να αντιμετωπισθεί το μεγάλο δημογραφικό πρόβλημα στη Θράκη.

Όταν εκοιμήθη ο μακαριστός επίσκοπος Σιατίστης Αντώνιος, τον κάλεσε ο τότε Αρχιεπίσκοπος Χριστόδουλος με την ψήφο της Ιεραρχίας να συνεχίσει ως φιλομόναχος το έργο του Αντωνίου. Εξελέγη Μητροπολίτης Σισανίου και Σιατίστης και έδωσε νέα πνοή στην πνευματική κίνηση της περιοχής μας. Συμπαραστάθηκε όλα τα μοναστήρια της επαρχίας του διακονώντας με ταπείνωση το Λόγο του Θεού, παραμελώντας πλείστες φορές τα προβλήματα υγείας που αντιμετώπιζε. Είχε αναλάβει πρωτοβουλία να εγκατασταθούν σε χωριά του Βοΐου, που ερημώνουν, πολύτεκνες οικογένειες από την Αθήνα, παραχωρώντας τους σπίτια και χωράφια. Η προσπάθεια βρίσκεται στο τελικό στάδιο και ελπίζουμε να δώσει κάποια πνοή στο ερημούμενο Βόιο. Δεν παρέλειπε να ομιλεί και να παραχωρεί ραδιοφωνικές και τηλεοπτικές συνεντεύξεις πάνω σε επίκαιρα θέματα, προπαντός σε θέματα οικογένειας και νεότητας, έμφυλων ταυτοτήτων, αλλά και σε εθνικά θέματα. Μιλούσε πάντοτε και μοιράζονταν τις σκέψεις του με τους συνομιλητές του, γι αυτό που σκόπευε να υλοποιήσει. Δεν παρέστησε ποτέ την αυθεντία. Δεν υπήρξε δεσπότης. Υπήρξε ποιμένας. Έδινε σε κάθε περίπτωση το στίγμα της Εκκλησίας.

Ως συμφοιτητής του χαιρόμουν για τις θέσεις που διετύπωνε, και, επειδή έβλεπα ότι τύγχανε ευρείας αποδοχής και από αρκετούς συνεπισκόπους του, τον είχα κατατάξει μεταξύ εκείνων που θα μπορούσε επάξια να εκλεγεί στη θέση του Αρχιεπισκόπου, όταν αυτή θα είχε κενωθεί. Ο Θεός όμως τον αγάπησε και τον κάλεσε κοντά του με τρόπο που μάλλον τον περίμενε. Μετά τον θάνατο του Μητροπολίτη Λαρίσης είχε πει: Φέτος ο Λαρίσης, του χρόνου εγώ. Ο λόγος αυτός αποδείχθηκε προφητικός.

Η αναχώρηση του μακαριστού πλέον Παύλου αφήνει δυσαναπλήρωτο κενό στην Εκκλησία.

Μας συνήθισε τον τελευταίο καιρό σε τολμηρές αντιπαραθέσεις με τους νομείς

της κρατικής εξουσίας, τους οποίους «στρίμωνχε» με τα επιχειρήματά του και με τον ξεκάθαρο, αγωνιστικό λόγο του. Ιδιαίτερα στο θέμα της ενδοτικότητας από ελληνικής πλευράς συμφωνίας των Πρεσπών. Ενώ αρχικά είχε ταχθεί εναντίον των συλλαλητηρίων, τον τελευταίο καιρό ξιφούλκησε κατά των υπευθύνων της συμφωνίας. Έλαβε πρωτοβουλία για τη σύνταξη της μαχητικής επιστολής των είκοσι δύο μητροπολιτών της Μακεδονίας και έγραψε στο τελευταίο του άρθρο-καταπέλτη για τη διεξαγωγή δημοψηφίσματος για τη συμφωνία. Παραθέτω το τελευταίο κομμάτι του άρθρου. Γράφει με πολλή παρρησία:

«Ἡ συμφωνία τῶν Πρεσπῶν σέ τίποτα δέν ἐξυπηρετεῖ τήν Ἑλλάδα. Ἄν κάποιος ἐξυπηρετεῖται εἶναι τά Σκόπια, ἀλλά οὔτε καί αὐτά. Ἐξυπηρετεῖται κυρίως τό παιχνίδι ἢ μάλλον ὁ ἀνταγωνισμός τῶν Μεγάλων Δυνάμεων καί κανείς ἄλλος. Γιά τήν Πατρίδα μας ὅμως ἡ συμφωνία τῶν Πρεσπῶν ἔχει ἕνα ἄλλο μειοδοτικό στοιχεῖο. Τήν ἀπόλυτη περιφρόνηση τοῦ Λαοῦ. Στά Σκόπια τουλάχιστον ἔγινε Δημοψήφισμα. Κατά τήν ἑλληνική Κυβέρνηση ὅμως ὁ Ἑλληνικός Λαός εἶναι ἀνώριμος. Δέν τοῦ ἐπιτρέπεται νά ἐκφράσει τήν γνώμη του. Αὐτό μπορεῖ νά συμβαίνει στίς Δημοκρατίες, ἀλλά ἐμεῖς δέν ἔχουμε Δημοκρατία. Πόσο δίκαιο εἶχε ὁ μακαρίτης ὁ Γιάννης ὁ Τσαρούχης ὅταν πρὶν πολλά χρόνια ἕνα βραδάκι στήν Χαλκίδα ἔλεγε: «Ἡ Ἑλλάδα πέρασε πολλές κατοχές. Ἡ χειρότερη ἀπό ὅλες εἶναι ἡ ἑλληνική κατοχή».

Ξέρω τήν ἀντίδραση τοῦ ἐξουσιαστικοῦ κατεστημένου. «Κάνεις πολιτική, δέν σοῦ ἐπιτρέπεται». Ἡ συκοφαντία ἦταν πάντα τό ὄπλο τῶν ἐξουσιαστῶν. Μέ τήν γραφίδα μου ὑπερασπίζομαι τήν Πατρίδα μου, αὐτό κάνω. Γίνομαι ἡ φωνή τῶν συμπολιτῶν μου, τῶν ἀνθρώπων τοῦ ποιμνίου μου. Ἴσως μέ ἐρωτήσετε: «Καί ἐμεῖς εἴμαστε προδότες;».

Σᾶς ἀπαντῶ λοιπόν εὐθέως. Σήμερα πιστεύω ὅτι ἔχετε κάνει μεγάλο λάθος μέ αὐτή τή συμφωνία τῶν Πρεσπῶν. Πιστεύω ὅτι εἴσθε σέ λάθος δρόμο. Σᾶς τό φωνάζει ὅλος ὁ λαός. Ἄν ὅμως τήν ψηφίσετε καί αὐτά πού φοβόμαστε ὅλοι ἐμεῖς ἔλθουν στήν Πατρίδα μας, τότε θά σᾶς τό ποῦμε ξεκάθαρα ὅτι ὑπογράψατε μιά συμφωνία προδοτική γιά τήν Πατρίδα.

Ἐμεῖς σᾶς προτείνουμε νά μοιραστεῖτε τήν εὐθύνη τῆς ἀπόφασης μέ τόν Λαό. Σᾶς προτείνουμε Δημοψήφισμα, ἐδῶ καί τώρα. Δέν εἶναι οἱ κάτοικοι τῆς γειτονικῆς Χώρας ὠριμότεροι τῶν Ἑλλήνων. Ἀλλοιῶς ἐκφράζετε περιφρόνηση ἀπέναντι στό λαό. Μακάρι νά σᾶς φωτίσει ὁ Θεός αὐτή τήν ἔσχατη ὥρα».

Λόγος πεπαρρησιασμένος, που μας κάνει να τον συμπαθήσουμε ακόμη περισσότερο. Εἶθε ὁ ἀγαπημένος μας καί καταξιωμένος συμφοιτητής καί ἐπίσκοπος, ὁ μακαριστός Παῦλος, νά βρεῖ παρρησία ἀπέναντι στον δικαιοκρίτη

Κύριο και να πρεσβεύει υπέρ του ποιμνίου του και υπέρ όλων όσων μοιράστηκαν μαζί του τους οραματισμούς του.

Δρ Τσακαλίδης Γεώργιος, Θεολόγος - Θρησκευοπαιδαγωγός

ΠΗΓΗ: siatistaagiosnikolaos.gr